

מילים: מתוך "בן עמי"; מבוסס על חיים נחמן ביאליק

לחן: בן יהודה

השיר פורסם ב"מקראות לתלמידים בבית הספר ובבית האב" שנערך על ידי בן עמי (אודסה, 1905: עמוד 35).

השיר מבוסס על השיר של ביאליק "ביום קיץ יום חום". ביאליק כתב את השיר בשנת 1896 ופרסם אותו בשנת 1900. ביאליק מביע עצב גדול, בדידות וייאוש בשיר. הרגשות האישיים הללו יכולים להתפרש כרגשות לאומיים של העם היהודי בתפוצות בתחילת המאה העשרים.

אידלסון בוחר את הבתים הרביעי, חמישי והשישי מתוך שמונת הבתים שביאליק כתב, ומתחיל את השיר באווירה חרפית; "בליל חורף, ליל קור". המילים שאידלסון בוחר הן יותר אופטימיות ומביעות תקווה לאדם הבודד. אידלסון משנה כמה מילים כמו "חשוק" ל"מעונן". השיר יכול להיות סימבול לעם היהודי הכמהה לארץ אבותיו ציון.

צורת הביטוי של השפה העברית מערבבת הברה אשכנזית עם ספרדית. (ראו בואסון: 2018 עמודים 216-222). אידלסון בוחר אווירה מודאלית, אך חסרת מודוס אחד ברור וכמו כן ללא מבנה הרמוני. אידלסון (בן יהודה) מלחין מנגינה המסתובבת בין לה-לה, אך הצליל הסופי הוא מי. זו המנגינה היחידה בסגנון הכתיבה הזו בחלק הראשון של "ספר השירים".